

Kegyelem néktek és békesség!  
Istentől, a mi Atyántól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól!  
Ámen.

Kedves testvéreim! Hallgassátok meg azt a szent ígét, amelyet egyházunk a mai ünnepnapra, böjt ötödik, Judica vasárnapjára az igehirdetés alapjául kijelölt, amint azt megírva találjuk a Zsidókhöz írt levél tizedik fejezetében a 19. verstől a 25. versig, a következőképpen:

"Mivel tehát, testvéreim, bízhatunk abban,  
hogy bemehetünk a szentélybe Jézus Krisztus vére által,  
azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által;  
-- és mivel nagy papunk van az Isten háza felett: --  
járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel,  
mint akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől,  
a testét pedig megmosták tiszta vízzel.

**A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk, mert hű az, aki ígéretet tett.**

Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, *ahogyan egyesek szokták*, hanem bátorítsuk egymást --  
annál is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap."

"A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk,  
mert hű az, aki ígéretet tett."

Urunk! Életünk a porhoz tapad.  
Eleveníts meg minket a Te igéddel!  
Ámen.

Keresztyén Gyülekezet!  
Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Nehéz, sokszor már-már kétségbeejtő napokat élünk meg. Sokaknak fenekestől felfordult az élete. Mások szoronganak. Mi jöhet még...? Ebben a helyzetben szól hozzánk Urunk és Istenünk a mai igében: "A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk, mert hű az, aki ígéretet tett." Pál apostol a Rómaiakhoz írott levelében éppen nekünk írja ebben a mi mai, nyomorult helyzetünkben, hogy "a nyomorúság kitartást eredményez, a kitartás pedig kipróbáltságot, a kipróbáltság pedig reménységet. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltötte a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk." (Róm 5,3b-5) Az egi gyülekezet reménytelen helyzetben volt 1937-ben, amikor Garam Lajos lelkész elindult finn testvéreinkhez, hogy gyűjtésre buzdítsa őket a templom felépítésére. És mi lett ebből? Három év alatt felépült a templom! Az angyalföldi gyülekezet reménytelen helyzetben volt 1934-ben, mert Rimár Jenő templomépítő lelkész sorai szerint "a fővárosnak a nyomortól talán a legsújtottabb külterületi részén" a templomépítésre szánt összeg évekig alig-alig növekedett. És mi lett ebből? Petz Lajos az angyalföldi gyülekezetre hagyta a tokaji szőlőbirtokát, és négy év alatt felépült a templom! Tanuljunk elődeink reménységéből és hitéből!

Kedves Testvéreim! A mai vasárnap Judica vasárnapja, amely a 43. zsoltár latin fordításának kezdő szavairól kapta a nevét: Judica me, Deus! -- Ítéld meg, Istenem! De a zsoltár szövege így folytatódik: ismerd meg ügyemet, és légy pártfogóm! Bizakodással kérjünk megváltó Krisztusunk irgalmát nehéz helyzetünkben!

Mire tanít bennünket a mai ige? Három üzenetben és három útmutatásban lehet összefoglalni igénk üzenetét. Hadd mondjak erről a három üzenetről és útmutatásról egy-egy gondolatot.

**Az első üzenet:** "Bízhatunk abban, hogy bemehetünk a szentélybe Jézus Krisztus vére által." Gondoljunk ebbe bele, kedves testvéreim, alaposan! Ha valaki bement volna a jeruzsálemi szentélybe -- megkövezték volna. Magát Mózeszt Isten befedte a kezével egy kőszikla hasadékában, hogy ne haljon meg, amikor elvonul előtte teljes dicsőségében. Illés próféta előtt is csak akkor vonult el Isten, amikor Illés a Hóreb hegy barlangjában rejtézet. Amikor Dávid király idején Uzzá megfogta a megdőccent frigládát -- azonnal meghalt. Mekkora kegyelem az a számunkra, hogy Jézus a kereszttáldozatával élő utat nyitott nekünk Istenhez! Mennyire nem nyilvánvaló -- tegezni az Atyát! Micsoda kitüntetett állapot, hogy bízhatunk mindebben! A görög erre a bizalomra a (παρρησία) parrézia szót használja, amely teljes bizalmat, régi magyar szóval: "üdvbizonyosságot" jelent. Nyíljon meg a szívünk erre a bizalomra, a Jézus bizalmára!

-----

**A második üzenet:** "azon az új és élő úton (mehetünk be a szentélybe), amelyet ő (Jézus) nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által; mivel nagy papunk van az Isten háza felett." Jézus Isten háza felett főpap. Nem Jeruzsálem felett, nem Izráel háza felett, nem is csak az egész emberiség felett. Isten háza felett. Gondolkodjunk el, testvéreim, Jézus fenségén, egyediségén és hatalmán! ... És ahogyan mindezt elgondoltuk, gondoljuk át azt, hogy milyen közel van hozzánk és mennyire szeret minket ez a fenséges és hatalmas Jézus! Rendüljünk meg ezen magunkban mélyen, testvéreim! Minket, porszemnyi bűnösöket szeret a mindenható Isten ennyire egyetlen Fia által! Jézus, mint igazi főpap a pontifex, a hídverő a bűnös, porszemnyi ember – és a Teljesség között. Jézus, mint igazi főpap a paraklétosz, az advocatus, a közbenjáró érettünk. Áldott legyen Jézus és az Atya neve!

**A harmadik üzenet:** "(úgy mehetünk be a szentélybe), mint akiknek a testét megmosták tiszta vízzel". Emlékezzünk vissza az előző hét igéjére. Pál apostol kiáltott fel a Rómaiakhoz írott levelében hatalmas kiáltással: "Én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?" Jézus Krisztus mos minket tisztára a keresztség vizével, a saját vérével, az úrvacsora csodájával újra, újra és újra. Éljük, kedves testvéreim, gyakran az úrvacsorával! Ahogyan az úrvacsora évének mai üzenete, az egri gyülekezetet a 75. születésnapján egykoron köszöntő Szebik Imre szavaival mondja: "Jézus bocsássa meg mulasztásainkat és vétkeinket, s ajándékozzon meg önmagával jártunkban-keltünkben!" Úgy legyen!

-----

**Az első útmutatás a háromból:** " járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel, mint akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől ". Az ige görög eredetije a befejezett múltat, a perfectumot használja, ami azt jelenti, hogy Jézus Krisztus a mi szívünket meg-vál-toz-tat-ha-tat-la-nul képes megtisztítani a gonosz lelkiismerettől. Járuljunk tehát az élő Isten színe elé! Járuljunk azzal, hogy még ezekben a nehéz időkben is eljárunk istentiszteletre. Járuljunk Isten színe elé az imádságainkban. Éljük úgy az életünket, hogy minden percünkben Isten színe előtt, a Krisztus megváltó kegyelmében vagyunk! Meg-vál-toz-tat-ha-tat-la-nul.

**A második útmutatás a mai igénk szíve:** "A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk, mert hű az, aki ígéretet tett." Ez az üzenet ezekben a nehéz hetekben különösen fontos a számunkra. Ahogyan a Zsidókhöz írt levél egy további igéje fogalmazza: "Mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet

nyerjünk." (Zsid 10,39) Miért lehetünk, kedves testvéreim, ennyire biztosak ebben? Mert az élő Isten Malakiás próféta szavával üzent nekünk, hogy: Isten ígérete biztos, mert Isten MEG NEM változik (Mal 3,5). És mert tudjuk, hogy Jézus Krisztus tegnap, ma és MINDÖRÖKKÉ ugyanaz (Zsid 13,8). Mi tehát a mi reménységünk forrása? Saját magunk??? Nem!!! A mi reménységünk forrása a mindenható Isten. A mi reménységünk forrása az értünk meghalt és feltámadt Krisztus – aki mielőtt Ábrahám lett volna – már volt. A mi reménységünk forrása az egyházát fenntartó és megújító Szentlélek.

Reményik Sándor így ír a reménységről a Kegyelem című versében:

Először sírsz.  
Azután átkozódsz.  
Aztán imádkozol.  
Aztán megfeszítéd

Körömszakadtig maradék-erőd.  
Akarsz, egetostromló akarattal –  
S a lehetetlenség konok falán  
Zúzod véresre koponyád.  
Azután elalélsz.

---

Akkor megnyílik magától az ég,  
S egy pici csillag sétál szembe véled,  
S olyan közel jön, szépen mosolyogva,  
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.  
Akkor – magától – szűnik a vihar,  
Akkor – magától – minden elcsitul,  
Akkor – magától – éled a remény.  
Álomfáidnak minden aranyágán  
Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.  
Ez a magától: ez a Kegyelem.

Kedves Testvéreim!

Bízunk Urunk kegyelmében, mert "a nyomorúság kitartást eredményez, a kitartás pedig kipróbáltságot, a kipróbáltság pedig reménységet. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk." (Róm 5,3b-5)

---

**A harmadik, záró útmutatás:** "Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, *ahogyan egyesek szokták*, hanem bátorítsuk egymást annál is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap." Tartsunk össze, kedves testvéreim, a bajban. Minden nap, újra és újra szét kell szakasztani a minket egymástól szétválasztó kárpitot. Ez SEM MEGY nekünk magunknak egyedül! Imádkozzunk azért, hogy Urunk adjon erőt a közösségeinknek a megpróbáltatásokban.

A következő vasárnap virágvasárnap lesz. Így szól erről a János szerinti evangélium: Másnap, amikor az ünnepre érkező nagy sokaság meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, palmaágakat fogtak, kivonultak a fogadására, és így kiáltottak: Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében, Izráel Királya! ... A farizeusok pedig így szóltak egymáshoz: Látjátok, hogy semmit sem tudtok elérni: íme, a világ őt követi! (Jn 12, 12-13,19) Ahogyan az evangéliumok mondják: Abban az órában jön el az Emberfia, amikor nem is várnátok (Mt 24,43; Lk 12,40). Kövessük hát Jézust – életünk minden percében! Ő ad nekünk bizonyosságot, Ő ad nekünk hitet, Ő ad nekünk reményt, és Ő ad nekünk – mérhetetlenül nagy – szeretet!

Halleluja! Ámen.

---

Imádkozzunk.

Megváltó Krisztusunk!

Te látod a mi szorongatásunkat és nyomorúságunkat.

Hozzad kiáltunk, hogy adj nekünk reménységet  
ezekben a nehéz napokban.

Hozzad kiáltunk, hogy adj nekünk bölcs döntéseket.

Tudjunk lépni, amikor lépni kell,

és tudjunk, merjünk várni, amikor várni kell.

Hozzad kiáltunk, hogy adj nekünk irgalmas szívet és erőt  
segíteni imával és a két, tevékeny kezünkkel mindazokat,  
akik erre rászorulnak.

Imádkozunk a megbetegedettekért, hozzátartozóikért,  
orvosaikért, ápolóikért, a nekik lelki vigaszt,  
és testi segítséget nyújtókért. Imádkozunk mindazokért,  
akik szorongatásban és nehézségben vannak.

Hatalmas Istenünk! Megváltó Krisztusunk!

Erősítsd meg közösségünket, gyülekezetünket  
és egész egyházunkat Szent Lelked által!

Add meg nekünk, hogy a reménység hitvallásához  
szilárdan ragaszkodjunk, mert hű vagy Te,  
aki ígéretet tettél nekünk, aki meghaltál,  
és aki feltámadtál értünk!

Ámen.